

Chambre des Représentants

3 DÉCEMBRE 1952.

PROJET DE LOI

modifiant les lois coordonnées du 10 mars 1952 portant des dispositions exceptionnelles en matière de baux à loyer.

PROPOSITION DE LOI

prorogeant les lois portant des dispositions exceptionnelles en matière de baux à loyer coordonnées par l'arrêté royal du 10 mars 1952.

(De M. Housiaux.)

PROPOSITION DE LOI

prorogeant les lois du 20 décembre 1950, des 1er janvier et 21 décembre 1951, portant des dispositions exceptionnelles en matière de baux à loyer et coordonnées par l'arrêté royal du 10 mars 1952.

(De M. Dejace.)

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE LA JUSTICE ⁽¹⁾,
PAR M. CHARLOTEAUX.

MESDAMES, MESSIEURS,

La Commission de la Justice a examiné les deux propositions et le projet de loi qui lui étaient soumis.

Les deux propositions de loi se limitaient à une prorogation de la loi, l'une jusqu'en 1954 (proposition du reste, très embryonnaire de M. Dejace), l'autre jusqu'en 1955 (proposition Housiaux et consorts).

Les auteurs de ces propositions soutenaient, les uns que la crise du logement était égale à celle existant en 1951,

⁽¹⁾ Composition de la Commission: M. Joris, président; MM. Charlotiaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, Mme De Riemaecker-Legot, MM. du Bus de Warnaffe, Fimmers, Hermans (Fernand), Lambotte, Nossent, Oblin, Robyns. — Bohy, Camby, Collard, Deruelles, Mme Fontaine-Borguet, MM. Hossey, Housiaux, Pierson, Soudan. — Janssens, Leclercq.

Voir:

42: Projet de loi.

14 et 15: Propositions de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

3 DECEMBER 1952.

WETSONTWERP

tot wijziging van de samengeordende wetten van 10 Maart 1952, houdende uitzonderingsbepalingen inzake huishuur.

WETSVOORSTEL

tot verlenging van de wetten houdende uitzonderingsbepalingen in zake huishuur, samengeordend bij koninklijk besluit van 10 Maart 1952.

(Van de heer Housiaux.)

WETSVOORSTEL

tot verlenging van de wetten van 20 December 1950, van 1 Januari en van 21 December 1951, houdende uitzonderingsbepalingen in zake huishuur en samengeordend bij het koninklijk besluit van 10 Maart 1952.

(Van de heer Dejace.)

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER CHARLOTEAUX.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

De Commissie voor de Justitie heeft beide voorstellen en het wetsontwerp die haar waren voorgelegd besproken.

Beide wetsvoorstellen beperkten zich tot verlenging van de wet, het ene tot in 1954 (het trouwens zeer beknopte voorstel van de heer Dejace), het andere, tot in 1955 (voorstel van de heer Housiaux c.s.).

Onder de indieners van die voorstellen hielden de enen staande dat de woningnood zo scherp is als deze van 1951,

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie: de heer Joris, voorzitter; de heren Charlotiaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren du Bus de Warnaffe, Fimmers, Hermans (Fernand), Lambotte, Nossent, Oblin, Robyns. — Bohy, Camby, Collard, Deruelles, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Hossey, Housiaux, Pierson, Soudan. — Janssens, Leclercq.

Zie:

42: Wetsontwerp.

14 en 15: Wetsvoorstellen.

H.

d'autres que dans nombre de communes, s'il n'y avait plus manque de logements, les loyers réclamés pour les immeubles exclus de l'application de la loi étaient prohibitifs, enfin certains postulaient une prorogation au delà de l'année préjugant d'une même situation fin de l'an prochain.

La majorité de la Commission n'a point partagé ces sentiments, fortement impressionnée au surplus par des constatations résultant des investigations auxquelles il a été procédé par le Gouvernement conformément aux dispositions de l'article 2, § 4, de la loi actuellement en vigueur.

Il résulte en effet des déclarations du Ministre de la Justice que pour 1,423 communes du Royaume, les avis conformes du Gouverneur de Province, du Président du Tribunal et du Juge de Paix indiquent qu'il n'y a plus crise du logement. Des renseignements ont été fournis à de nombreux membres de la Commission sur les régions et localités indiquées par eux et il est apparu qu'aucune critique ne paraissait devoir être faite.

Le Ministre de la Justice, armé par la loi actuellement en vigueur, en son article 4, § 2, qui ne subit point de modification, entend user de la faculté qui est laissée au Roi d'exclure ces communes du champ d'application de la loi.

La Commission a en conséquence rejeté les deux propositions de loi par 12 voix contre 9, marquant ainsi sa volonté de poursuivre son action dans la ligne de conduite qu'elle s'était déjà tracée en 1951 et dont le rapporteur, à l'époque, faisait état lorsque dans son rapport il s'exprimait de la façon suivante : « Le projet de loi qui est soumis aux délibérations de la Chambre constitue par ses nouvelles dispositions un effort sérieux vers le retour au droit commun ».

C'est la raison pour laquelle, compte tenu de la situation actuelle, la Commission a retenu le projet du Gouvernement.

Ce projet augmente le nombre d'immeubles exclus de l'application de la loi par :

- 1° l'abaissement des plafonds;
- 2° l'exclusion des immeubles vacants;

3° l'exclusion des immeubles occupés par les pouvoirs publics.

Le projet fait également un sort particulier aux immeubles frappés d'exclusion par la présente loi, en ce sens que les locataires de ces immeubles ne pourront être expulsés et jouiront d'une prorogation si à partir du 1er janvier 1953 ils consentent à payer un loyer normal. C'est là, pour reprendre l'avis d'un membre de la Commission, une œuvre intelligente, mais c'est aussi une disposition fort sage. Il est possible qu'au départ, certains conflits naîtront pour déterminer ce loyer normal, essentiellement variable, mais une jurisprudence régionale ou locale s'établira rapidement et les conflits seront très vite aplanis.

Considérant, d'autre part, que le coefficient maximum prévu antérieurement pour le montant du loyer se situe fort près du loyer normal, le projet ne modifie pas les taux antérieurs mais assouplit la règle assignée au Juge pour déterminer dans les limites fixées antérieurement ce qui devra être payé par le preneur apte à le faire; il ne paraît pas raisonnable de permettre au preneur, qui peut faire l'effort maximum sans compromettre son budget, de se retrancher derrière la protection de la loi pour continuer à jouir d'un immeuble à taux de loyer réduit.

anderen dat, zo in tal van gemeenten geen gebrek is aan woongelegenheden, de huurprijzen echter die worden gevraagd voor de buiten de wet vallende onroerende goederen buitensporig hoog zijn; sommigen, ten slotte, stellen een verlenging voor tot na dit jaar, omdat zij voorzien dat de toestand dezelfde zal zijn op het einde van het volgende jaar.

De meerderheid van de Commissie was het hiermede niet eens, te meer daar zij sterk onder de indruk is van de vaststellingen die voortvloeien uit de opsporingen, waartoe de Regering is overgegaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 2, § 4, der wet die thans van toepassing is.

Uit de verklaringen van de Minister van Justitie blijkt, inderdaad, dat de eensluidende adviezen van de Gouverneur der Provincie, van de Voorzitter van de Rechtbank en van de Vrederechter, voor 1,423 gemeenten van het Koninkrijk, aantonen dat er geen woningnood meer heerst. Tal van inlichtingen werden aan de leden van de Commissie verstrekt over de door hen aangeduide streken en plaatsen, en het blijkt wel dat geen enkele kritiek moet uitgebracht worden.

De Minister van Justitie is gewapend door de thans toegepaste wet, nl. door artikel 4, § 2, die geen wijziging ondergaat, en hij is van zins gebruik te maken van het recht dat aan de Koning wordt toegekend om die gemeenten van het toepassingsgebied van de wet uit te sluiten.

De Commissie heeft dan ook met 12 tegen 9 stemmen, beide wetsvoorstellen verworpen en zij heeft aldus te kennen gegeven dat ze haar werking meent voort te zetten volgens de gedragslijn die zij zich in 1951 had gesteld, en die de verslaggever destijds aanhaalde in zijn verslag, waar hij verklaart : « Het wetsvoorstel dat ter bespreking aan de Kamer wordt voorgesteld, maakt door die nieuwe bepalingen een ernstige poging uit naar de terugkeer naar het gemeen recht ».

Daarom heeft de Commissie zich, met inachtneming van de huidige toestand, aangesloten bij het Regeringsontwerp.

Bij dit ontwerp wordt het aantal onroerende goederen, waarop de wet niet toepasselijk is, verhoogd :

- 1° door de verlaging der maximumbedragen;
- 2° door de uitsluiting van de vrijgekomen onroerende goederen;
- 3° door de uitsluiting van door de openbare besturen betrokken onroerende goederen.

In het ontwerp wordt ook een bijzondere regeling getroffen in verband met de bij deze wet uitgesloten onroerende goederen, namelijk in die zin, dat de huurders van deze onroerende goederen niet tot ontruiming kunnen gedwongen worden en het voordeel van een verlenging genieten, mits zij er in toestemmen met ingang van 1 Januari 1953 een normale huurprijs te betalen. Dit is, om het oordeel van een lid der Commissie te herhalen, een verstandige maatregel, maar het is tevens een zeer wijze bepaling. Het is mogelijk, dan aanvankelijk zekere conflicten zullen oprijzen bij de vaststelling van die normale huurprijs, die intesaard veranderlijk is, maar er zal spoedig een gewestelijke of plaatselijke rechtspraak ontstaan en de geschillen zullen zeer vlug bijgelegd zijn.

Aangezien, overigens, de vroeger bepaalde maximumcoëfficiënt voor het bedrag van de huur zeer dicht de normale huurprijs benadert, worden bij het ontwerp de vroegere bedragen niet gewijzigd, maar wordt de regel soepeler gemaakt, die aan de Rechter wordt opgelegd om, binnen de vroeger gestelde grenzen, te bepalen wat moet betaald worden door de huurder, die er toe in staat is; het lijkt niet redelijk te dulden, dat een huurder, die in staat is een maximale krachtsinspanning te doen zonder zijn begroting in gevaar te brengen, de bescherming van de wet inroept om het gebruik van een onroerend goed te behouden tegen een lage huurprijs.

Examen des articles.

Article premier.

Les dispositions contenues dans cet article sont extrêmement importantes puisqu'elles déterminent les immeubles exclus de l'application de la loi, à raison du montant du loyer annuel normal au 1er août 1939.

Les plafonds sont à nouveau sensiblement abaissés.

Ils sont ramenés :

1° dans les communes de l'agglomération bruxelloise :

a) de 12,000 à 8,000 francs pour les immeubles;

b) de 9,000 à 6,000 francs pour les parties d'immeubles;

2° dans les communes de plus de 100,000 habitants et dans celles des agglomérations anversoise, gantoise, liégeoise et carolorégienne :

a) de 10,000 à 6,600 francs pour les immeubles;

b) de 8,000 à 5,400 francs pour les parties d'immeubles;

3° dans les communes de 20,000 à 100,000 habitants autres que celles des agglomérations susdites :

a) de 8,000 à 5,400 francs pour les immeubles;

b) de 7,000 à 4,500 francs pour les parties d'immeubles;

4° dans les communes de moins de 20,000 habitants :

a) de 6,000 à 4,000 francs pour les immeubles;

b) de 4,000 à 2,400 francs pour les parties d'immeubles.

Il résulte de ce qui précède que les immeubles compris antérieurement dans une 5e catégorie sont repris actuellement dans la 4e catégorie avec cette conséquence que l'abaissement des plafonds est par le fait moins important; ceux-ci sont en réalité ramenés :

a) de 5,000 à 4,000 francs pour les immeubles;

b) de 3,500 à 2,400 francs pour les parties immeubles.

Une disposition qui constitue une nouveauté dans la législation sur les baux à loyer doit être signalée.

Elle prévoit que pour les immeubles qui vont échapper à l'application de la loi par l'abaissement des plafonds prévu dans le présent projet, le preneur bénéficiera des dispositions des articles 3 à 10 de la loi, relatifs à la prorogation, des articles 32 à 36 relatifs à la procédure et des articles 38 à 41 s'il consent à payer un loyer normal à partir du 1er janvier.

Comment faut-il interpréter cette disposition ?

Il est clair, évident, que le preneur n'aura à se prononcer qu'au moment où il recevra le préavis que lui adressera le bailleur; or il peut se faire et il se fera que cette date du 1er janvier sera largement dépassée.

Il va de soi que c'est au moment où il recevra ce préavis qu'il devra faire offre de payer le loyer normal avec effet rétroactif au 1er janvier 1953.

Onderzoek der artikelen.

Eerste artikel.

De in dit artikel vervatte bepalingen zijn bijzonder belangrijk, daar er in bepaald wordt welke onroerende goederen buiten de toepassing van de wet vallen wegens de normale jaarlijkse huurprijs op 1 Augustus 1939.

De maximumbedragen zijn opnieuw merkkelijk verlaagd.

Zij worden teruggebracht :

1° in de gemeenten van de Brusselse agglomeratie :

a) van 12,000 tot 8,000 frank voor de onroerende goederen;

b) van 9,000 tot 6,000 frank voor de gedeelten van onroerende goederen;

2° in de gemeenten met meer dan 100,000 inwoners en in die van de agglomeraties Antwerpen, Gent, Luik en Charleroi :

a) van 10,000 tot 6,600 frank voor de onroerende goederen;

b) van 8,000 tot 5,400 frank voor de gedeelten van onroerende goederen;

3° in de gemeenten met 20,000 tot 100,000 inwoners welke niet tot de genoemde agglomeraties behoren :

a) van 8,000 tot 5,400 frank voor de onroerende goederen;

b) van 7,000 tot 4,500 frank voor de gedeelten van onroerende goederen;

4° in de gemeenten met minder dan 20,000 inwoners :

a) van 6,000 tot 4,000 frank voor de onroerende goederen;

b) van 4,000 tot 2,400 frank voor de gedeelten van onroerende goederen.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de onroerende goederen welke vroeger in een 5de reeks begrepen waren, thans in de 4^e reeks worden overgenomen met het gevolg dat de verlaging van de maxima hierdoor eigenlijk van minder belang is; deze worden :

a) van 5,000 op 4,000 frank teruggebracht voor de onroerende goederen;

b) van 3,500 op 2,400 frank teruggebracht voor de gedeelten van onroerende goederen.

Een bepaling dient aangestipt welke een nieuwigheid is in de wetgeving inzake huishuurovereenkomsten.

Zij bepaalt dat voor de onroerende goederen welke aan de toepassing van de wet ontsnappen door de verlaging van de bij dit ontwerp bepaalde maxima, de huurder zal genieten van de bepalingen der artikelen 3 tot 10 der wet betreffende de verlenging, der artikelen 32 tot 36 betreffende de rechtspleging en der artikelen 38 tot 41 indien hij er in toestemt van 1 Januari af een normale huurprijs te betalen.

Hoe dient deze bepaling te worden uitgelegd ?

Het is duidelijk dat de huurder zich slechts zal moeten uitspreken op het ogenblik waarop hij de opzegging vanwege de verhuurder ontvangt; het kan echter gebeuren en het zal gebeuren dat deze datum van 1 Januari 1953 merkkelijk voorbijgestreefd zal zijn.

Het is vanzelfsprekend dat het is op het ogenblik dat hij deze opzegging ontvangt, dat hij het aanbod zal moeten doen de normale huurprijs te betalen met terugwerkende kracht tot 1 Januari 1953.

Quant aux exclusions résultant des nouvelles dispositions elles ne pourront sortir leurs effets que moyennant préavis de 6 mois prenant cours au plus tôt au 1er janvier 1953 conformément aux dispositions anciennes du § 5 de l'article 2 de la loi actuellement en vigueur. Ce préavis comme il est prévu au même article sera d'un an si le preneur jouit du privilège de cette disposition au moment du préavis.

Cet article est adopté par 11 voix contre 9 et une abstention.

Art. 2.

De nombreux membres de la commission craignent que le texte proposé ait pour conséquence d'inciter le bailleur à la fraude pour rendre vacant son immeuble.

Rappelons que le texte de loi actuellement en vigueur n'exclut de l'application de la loi que les immeubles devenus vacants *par décès*. Le projet dispose que tous les immeubles vacants seront désormais exclus.

Un membre proposé, par voie d'amendement, de compléter la disposition proposée en ajoutant « par le décès, la faute ou la volonté du preneur ».

Cet amendement est adopté par 19 voix contre 2.

Art. 3.

A cet article un amendement de forme proposant de substituer au mot « faites » le terme « consenties » est adopté à l'unanimité.

Il est aussi entendu que par « pouvoirs publics » il faut entendre exclusivement Etat, provinces et communes.

Cet article ainsi modifié et précisé est adopté par 12 voix contre 10.

Art. 4.

Il s'agit d'appliquer aux preneurs d'immeubles exclus en vertu d'un arrêté, royal pris en conformité des avis des gouverneur de province, président du tribunal et juge de paix les mêmes dispositions que celles prévues pour les preneurs d'immeubles exclus du bénéfice de la loi par suite de l'abaissement des plafonds.

Cet article est adopté.

Art. 5.

L'article 5 reporte pour les immeubles protégés le délai de prorogation en 1954, à la date anniversaire de l'entrée en jouissance.

Il est admis par 12 voix contre 10.

Art. 6.

En vertu de l'article 4, § 2, de la loi en vigueur, le bailleur ne peut obtenir le retrait du preneur non privilégié ou dont le privilège est égal au sien que s'il justifie d'un motif grave.

Le texte nouveau ne modifie pas cette règle mais prévoit une disposition nouvelle pour les bailleurs et preneurs d'immeubles exclus du bénéfice de la loi mais dont prorogation est consentie moyennant paiement du loyer normal à partir

Wat de uitsluitingen betreft welke volgen uit de nieuwe bepalingen, deze zullen slechts uitwerking kunnen hebben mits een opzeggingstermijn van 6 maanden die ten vroegste op 1 Januari 1953 ingaat, overeenkomstig de vroegere beschikkingen van § 5 van artikel 2 der wet, die thans van kracht is. Die opzeggingstermijn zoals bij ditzelfde artikel is bepaald, zal een jaar bedragen indien de huurder op het ogenblik zelf van de opzegging van deze bepaling geniet.

Dit artikel werd aangenomen met 11 tegen 9 stemmen en een onthouding.

Art. 2.

Talrijke commissieleden vrezen dat de voorgestelde tekst ten gevolge zou hebben de verhuurder tot bedrog aan te zetten om zijn onroerend goed vrij te maken.

Laten wij er aan herinneren dat de thans geldende wettekst van de toepassing der wet de onroerende goederen niet uitsluit welke *tengevolge van overlijden* leeg staan. Het ontwerp bepaalt dat al de leegstaande onroerende goederen voortaan zullen uitgesloten zijn.

Een lid stelt bij amendement voor de voorgestelde bepaling aan te vullen en er aan toe te voegen : « door het overlijden, door de schuld of door de wil van de huurder ».

Dit amendement wordt aangenomen met 19 tegen 2 stemmen.

Art. 3.

Op dit artikel wordt een amendement tot wijziging van de vorm door vervanging van de woorden « van overheidswege » door de woorden « met openbare besturen » eenparig aangenomen.

Het is ook wel te verstaan dat de woorden « openbare besturen » uitsluitend de Staat, provinciën en gemeenten betreffen.

Het aldus gewijzigd en nader bepaald artikel wordt aangenomen met 12 tegen 10 stemmen.

Art. 4.

De bedoeling is, op de huurders van onroerende goederen, die krachtens een koninklijk besluit zijn uitgesloten, dat genomen werd na eensluidend advies van provinciegouverneur, voorzitter van de rechtbank en vrederechter, dezelfde bepalingen toe te passen als op de huurders van onroerende goederen, die van de wet zijn uitgesloten ingevolge de verlaging van de maxima.

Dit artikel wordt aangenomen.

Art. 5.

Bij artikel 5 wordt de verlengingstermijn voor de beschermde onroerende goederen uitgesteld tot op de verjaardag van de ingenottreding in 1954.

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 10 stemmen.

Art. 6.

Overeenkomstig artikel 4, § 2, van de tegenwoordige wet kan de verhuurder de intrekking van de verlenging niet verkrijgen tegen een niet-bevoorrechte huurder of wiens voorrecht gelijk is aan het zijne, tenzij hij van een gewichtige reden doet blijken.

Volgens de nieuwe tekst wordt voormelde regel niet gewijzigd, doch wordt een nieuwe bepaling, ingevoerd voor de verhuurders en de huurders van onroerende goederen, die van de wet zijn uitgesloten maar aan wie de verlenging

du 1er janvier 1953. Le bailleur pour obtenir le retrait du preneur devra simplement justifier d'un motif légitime.

L'article 6 est adopté à l'unanimité.

Art. 7.

L'article 11 de la loi donne pouvoir au juge de paix d'accorder des augmentations de loyer au delà de 100 % si l'équité le justifie.

Il en est résulté que bien souvent le magistrat a ou n'a pas consenti la majoration en tenant compte simplement de la situation de chacune des parties.

Le texte nouveau fixe comme règle au juge de paix le seul examen de la situation du preneur. Celui-ci a ou n'a pas de revenus ou de ressources suffisantes pour payer un loyer supérieur au taux de 100 %; c'est le seul critère qui doit déterminer le juge de paix. Il ne devra atteindre que celui qui abuse de la protection de la loi alors que sa situation lui permet aisément de payer un loyer supérieur sans toutefois pouvoir dépasser 200 % de majoration.

Un amendement de forme tendant à modifier le libellé et à proposer comme point de départ à ces majorations le jour de la demande, est rejeté par 10 voix contre 9 et 2 abstentions. Encore que personne ne conteste que dans sa forme le texte soit vicieux, la majorité a estimé qu'il serait dangereux de modifier un texte qui se retrouve en grande partie dans la loi actuelle.

Le texte de l'article est adopté par 12 voix contre 9.

Art. 8 à 12.

Ces articles n'ont provoqué aucune discussion et ont été adoptés par 12 voix contre 9.

L'ensemble du projet est voté par 12 voix contre 9.

Le rapport est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur.

A. CHARLOTEAUX.

Le Président, a. i.,

Ch. du BUS de WARNAFFE.

wordt toegestaan mits betaling van de normale huurprijs vanaf 1 Januari 1953. Om intrekking van de verelenging te verkrijgen zal de verhuurder voortaan alleen moeten doen blijken van een wettige reden.

Artikel 6 wordt eenparig aangenomen.

Art. 7.

Bij artikel 11 van de wet wordt de rechter gemachtigd om huurverhogingen toe te staan boven 100 %, indien zulks door de billijkheid gewettigd is.

Daaruit vloeide dikwijls voort dat de rechter de verhoging al dan niet heeft toegestaan enkel met inachtneming van de toestand van elke partij.

Naar luid van de nieuwe tekst volstaat het dat de vrede-rechter alleen met de toestand van de huurder rekening houdt. Deze beschikt al dan niet over toereikende inkomsten om een huurprijs te betalen die hoger bedraagt dan 100 %; dit is de enige maatstaf voor de beslissing van de vrederechter. Zo worden slechts diegenen getroffen die de bescherming van de wet misbruiken terwijl hun toestand het hun makkelijk mogelijk maakt een hogere huurprijs te betalen, zonder echter een verhoging met 200 % te mogen overschrijden.

Een amendement tot wijziging van de vorm en waarbij wordt voorgesteld als uitgangspunt voor die verhogingen de dag van de aanvraag te nemen, wordt verworpen met 10 tegen 9 stemmen en 2 onthoudingen; alhoewel niemand betwist dat de tekst gebrekkig is, was de meerderheid van oordeel dat het gevaarlijk zou zijn een tekst te wijzigen die reeds grotendeels voorkomt in de tegenwoordige wet.

De tekst van dit artikel wordt met 12 tegen 9 stemmen aangenomen.

Art. 8, tot 12.

Deze artikelen hebben geen aanleiding gegeven tot enige bespreking en werden aangenomen met 12 tegen 9 stemmen.

Het ontwerp in zijn geheel werd met 12 tegen 9 stemmen aangenomen.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever.

A. CHARLOTEAUX.

De Voorzitter, a. i.,

Ch. du BUS de WARNAFFE.

AMENDEMENTS ADOPTÉS PAR LA COMMISSION.

Art. 2.

Modifier comme suit le deuxième alinéa :

4° les locations d'immeubles ou de parties d'immeubles vacants par le décès, la faute ou la volonté du preneur.

Art. 3.

Modifier comme suit le troisième alinéa :

5° les locations d'immeubles ou parties d'immeubles consenties aux pouvoirs publics.

AMENDEMENTEN AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Art. 2.

Het derde lid wijzigen als volgt :

4° de huurovereenkomsten betreffende onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen die vrijgekomen zijn door het overlijden, door de schuld of door de wil van de huurder.

Art. 3.

Het tweede lid wijzigen als volgt :

5° de huurovereenkomsten betreffende onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen met openbare besturen aangegaan.